

گِردی

● نوشته‌ی طاهره خردور ● تصویرگر: شیوا ضیایی

بابام می گوید:
این ساعت اتاق ماست.
از صبح تا شب آن بالاست.

پدربزرگ می گوید:
این، حوض حیاط ماست.
خانه‌ی ماهی‌های ماست.

مامانم می گوید:
این آینه‌ی من است. مثل
صورت خودم گرد است.

تو چه می گویی و چه فکر می کنی؟
فکرت را بگو و آن را نقاشی کن.